

Την «επόμενη μέρα» ο λαός χρειάζεται πιο ισχυρό ΚΚΕ

Αποσπάσματα από την ομιλία του ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα, στην εκδήλωση της ΚΟ Κεντρικής Μακεδονίας για τα 96 χρόνια του Κόμματος, που έγινε στη Θεσσαλονίκη

λιστικής ανάπτυξης, εξωραϊζοντας και οι δύο το αντιλαϊκό και ταξικό της περιεχόμενο.

- Η απάντηση στους εκβιασμούς και την τρομοκρατία της κυβέρνησης δεν είναι οι εφησυχασμοί του ΣΥΡΙΖΑ ότι με μια άλλη διαπραγμάτευση η «επόμενη μέρα» μπορεί να είναι διαφορετική για το λαό.
- Την επόμενη μέρα από τις εκλογές, χρειαζόμαστε ακόμα πιο δυνατό το ΚΚΕ παντού, γιατί αποτελεί τον πραγματικό, γνήσιο αντίπαλο στα μονοπώλια, στην ΕΕ των μνημονίων διαρκείας, στις αντιλαϊκές κυβερνήσεις και είναι σταθερά στο πλευρό λαού και νεολαίας.

ΣΕΛ. 3 - 5

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ 96 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΚΕ

Xιλιάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας συμμετείχαν χθες βράδυ στη μεγάλη εκδήλωση της Κομματικής Οργάνωσης Κεντρικής Μακεδονίας του ΚΚΕ, για τα 96 χρόνια ζωής και δράσης του Κόμματος, με ομιλητή τον ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα. Το Παλαιό ντε Σπορ στη Θεσσαλονίκη γέμισε από εργάτες και υπαλλήλους, ανέργους, αυτοαπασχολούμενους, αγρότες, γυναίκες και νέους που δινουν τη μάχη μαζί με το ΚΚΕ και τη νεολαία του, ενάντια στην αντιλαϊκή λαϊλαπά, για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας που συνθίβει τη ζωή και τα δικαιώματα του λαού. Ολοι τους έδωσαν αισιόδοξο «παρών» στο προσκλητήριο αγώνα του ΚΚΕ, στην προτροπή του να μην υπάρξει καμία αναμονή, αλλά λαϊκή παρέμβαση στις εξελίξεις με ισχυρό ΚΚΕ. Αποκρίθηκαν θετικά στο κάλεσμα που απήγινε ο Δημήτρης Κουτσούμπας, να δώσουν τη μάχη παντού ώστε ο λαός να ενισχύσει αποφασιστικά το ΚΚΕ, να το δυναμώσει και εκλογικά.

Μαζί με τους κομμουνιστές και τις κομμουνιστριες, γιόρτασαν τα 96 χρόνια ηρωικής ζωής και δράσης του ΚΚΕ, με τη μεγάλη συναυλία που ακολούθησε την ομιλία, με τον μουσικο-συνθέτη Θάνο Μικρούτσικο και τους ερμηνευ-

τές: Γεράσιμο Ανδρεάτο, Ρίτα Αντωνοπούλου, Κώστα Θωμαΐδη, Γιώργο Μεράντζα, Δημήτρη Μπάση και Μίλτο Πασχαλίδη. Για δύο ώρες πλημμύρισε ο χώρος από συναισθήματα, θύμησες και όνειρα, από τραγούδια εμπνευσμένα από τους αγώνες του λαού μας.

Η επιτυχία της εκδήλωσης φάνηκε από νωρίς, όταν ο κόσμος άρχισε να καταφθάνει στο Παλαιό και να στριμώχνεται ασφυκτικά στις εισόδους του, για να συμμετάσχει σε αυτή τη μεγάλη και όμορφη γιορτή του Κόμματος.

Ο χώρος ήδη περίμενε να τον υποδεχθεί, στολισμένος με κόκκινα πανιά και συνθήματα, με τα κόκκινα λάβαρα του τιμημένου ΚΚΕ: «Ισχυρό ΚΚΕ παντού γιατί δύναμη και ελπίδα είναι του λαού», «ΚΚΕ 100 χρόνια με το λαό για το σοσιαλισμό, με πρωτοπόρα θεωρία και δράση», «ΚΚΕ 100 χρόνια με το λαό για το σοσιαλισμό, η Ιστορία μάς εμπνέει και μας διδάσκει».

Μέσα στο Παλαιό αντάμωσαν όλες οι γενιές, οι μαχητές της Εθνικής Αντίστασης και του ΔΣΕ με τη νέα γενιά των πρωτοπόρων κομμουνιστών εργατών, με τη νεολαία που δίνει τη μάχη μέσα από τις γραμμές της ΚΝΕ.

Αυτή η συνάντηση των γενεών, των ανθρώπων που είναι η ζωντανή Ιστορία της 96χρονης πορείας του ΚΚΕ, αποτυπώθηκε και μέσα

από τα συνθήματα.

«Ούτε σε ξερονήσια ούτε σε φυλακές, ποτέ τους δεν λυγίσανε οι κομμουνιστές», σύνθημα απόδοσης τιμής στους χιλιάδες κομμουνιστές που μαρτύρησαν, βασανίσθηκαν, θυσιάστηκαν και κράτησαν ανοιχτό το δρόμο για την έφοδο στο μέλλον, μα συνάμα και σύνθημα - οδηγός για το παρόν και το μέλλον.

Ξεχωριστή στιγμή η είσοδος των μελών της ΚΝΕ στο χώρο. Κυριολεκτικά δονήθηκε το Παλαιό από το σύνθημα «Εννιά δεκαετίες αγώνας και θυσία, το ΚΚΕ στην πρωτοπορία», που φώναξαν με τη δύναμη της ψυχής τους οι νεολαίοι της ΚΝΕ και πέρασε σε κάθε στόμα μέσα στο γήπεδο.

Και όταν ο Δημήτρης Κουτσούμπας είπε πως και από τη Θεσσαλονίκη απαντάμε: Με τις δικές μας σημαίες βαδίζουμε μπροστά, για το δίκιο, για τη λευτεριά του λαού από κάθε εκμετάλλευση του μόχθου του, η απάντηση δόθηκε μέσα από το σύνθημα: «Καμία θυσία για την πλουτοκρατία, μέτωπο λαέ για την εξουσία».

Από σήμερα, θα 'ναι όλοι τους και πάλι στο πόστο τους, στα μετεριζιά του αγώνα μέχρι τη μεγάλη νίκη του λαού μας, για το σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Την επόμενη μέρα ο λαός χρειάζεται πιο ισχυρό ΚΚΕ

Αποσπάσματα από την ομιλία του ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δ. Κουτσούμπα

Φίλες και φίλοι,

Συντρόφοισσες και σύντροφοι,

Στη μελέτη αυτής της 100χρονης Ιστορίας, που είναι η ίδια η Ιστορία του λαού μας, χρειάζεται να σκύψει κανείς.

Ιδιαίτερα σήμερα, που κάνουν παρέλαση παλιοί και νέοι «σωτήρες», που πάνε κι έρχονται τα δήθεν «εθνικά συμφέροντα», οι «εθνικές υποθέσεις» και οι θυσίες πια δεν αφορούν στο τι ο καθένας εθελοντικά καταθέτει και για ποιο σκοπό, αλλά στο τι «από τα πάνω» του επιβάλλεται.

Όλα αυτά τα διάφορα δήθεν «εθνικο-πατριωτικά», που εκστομίζουν κάθε τρεις και λίγο οι κυβερνώντες και οι προαλειφόμενοι να κυβερνήσουν, είναι τελικά γνωρίμες εικόνες, έννοιες, λέξεις και νοήματα, που συνήθως επιστρατεύει η άρχουσα τάξη για να αποπροσανατολίσει, να ξεγελάσει και να συμπαρασύρει την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα στους δικούς της στόχους και σκοπούς, κάτω από τη σημαία των δικών της ιδιωτελών ταξικών συμφερόντων.

Πάντα η αστική τάξη τα δικά της ταξικά συμφέροντα τα βάφτιζε - και συνεχίζει να τα βαφτίζει - εθνικά.

Γ' αυτό τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα που διαχρονικά επέβαλαν οι αστικές κυβερνήσεις παρουσιάζονταν ως «θυσίες».

«Θυσίες για να προλάβουμε το τρένο της ανάπτυξης», «θυσίες για να μπούμε στην ΟΝΕ» και τώρα «θυσίες για να βγούμε από την κρίση και να μπούμε στην ανάκαμψη», που τελικά πάντα ήταν θυσίες της εργατικής τάξης, του λαού μας, για την κερδοφορία λίγων επιχειρηματιών ομίλων.

Κάθε φορά παλιοί και νέοι «σωτήρες» τα συμφέροντα της αστικής τάξης θέλουν να σώσουν.

Επιβεβαιώνοντας για πολλοστή φορά ότι το παλιό, το σάπιο, πάντα εμφανίζεται με τη μάσκα του νέου, πότε του αρυτίδωτου, πότε του μακιγιαρισμένου.

Χόρτασε ο λαός μας από «θυσίες» και «σωτήρες».

Κι αυτοί που του λένε ότι τον έσωσαν, όπως η συγκυβέρνηση της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, και αυτοί που του λένε πως τώρα θα τον σώσουν, όπως η αξιωματική αντιπολίτευση, ξέρουν πολύ καλά πως η εργατική τάξη, ο λαός μας μπορεί μόνος του να σωθεί, αν το αποφασίσει και πάρει αμπάριζα κι αυτούς και το σύστη-

μα που όλοι τους στηρίζουν.

Σερβίρουν στο λαό ψεύτικες προσδοκίες για την «επόμενη μέρα»

Παλιοί και νέοι «σωτήρες», με αφορμή και τη σημερινή πρώτη ψηφοφορία για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, που φέρνει πιο κοντά το ενδεχόμενο των πρώτων εκλογών, σερβίρουν ξανά στο λαό νέα - στην ουσία παλιά και ξαναζεσταμένα - διλήμματα.

Ολοι τους μιλούν για την «επόμενη μέρα», καλλιεργώντας ψεύτικες προσδοκίες στο λαό ότι αυτή η επόμενη μέρα θα 'ναι

καλύτερη μέρα για το λαό.

Οι περιγραφές του πρωθυπουργού για τη χώρα που μπαίνει στην ανάκαμψη, για την ανεργία που άρχισε να υποχωρεί, για τις επενδύσεις που είναι έτοιμες να μπουν στην Ελλάδα, δεν αφορούν τις αγωνίες ενός ολόκληρου λαού που ματώνει καθημερινά πληρωνοντας τα βάρη της κρίσης.

Δεν αγγίζουν ακόμα και τις χαμηλές προσδοκίες των εργαζομένων να μπει έστω ένα φρένο στον κατήφορο.

Γιατί η ανάκαμψη δεν αφορά τους μισθούς, τις συντάξεις, τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα που πάρθηκαν πίσω, αλλά την ανάκαμψη των καπιταλιστικών κερδών.

Η υποχώρηση της ανεργίας δε σημαίνει ότι το 1,5 εκατ. των ανέργων θα πάρει πίσω τη δουλειά που είχε, με το μισθό και τα δικαιώματα που είχε, γιατί ο άνεργος θα πάγιε να θεωρείται άνεργος αν δουλέψει μία μέρα το μήνα ή λίγες ώρες τη βδομάδα...

Και οι επενδύσεις που διαφημίζει ο πρωθυπουργός θα πατήσουν πάνω στα ερείπια των κατεστραμμένων εργασιακών δικαιωμάτων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Την επόμενη μέρα ο λαός χρειάζεται το ισχυρό ΚΚΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Και οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, πρέπει να έχουν πώς, κάθε φορά που θα ακούν για ανάπτυξη και επενδύσεις, νέα μέτρα θα ανακοινώνονται και η αντιλαϊκή επίθεση θα κλιμακώνεται.

Τέτοια μέτρα πάρθηκαν σε όλη την περίοδο της κρίσης και σε όλες τις χώρες που είχαν ή δεν είχαν μνημόνια και τρόικες.

Τέτοια μέτρα θα συνεχίζουν να παίρνονται και μετά από την έξοδο από την κρίση, για να παραμείνουν στη φάση της ανάκαμψης.

Γιατί είναι μέτρα που τα έχει ανάγκη το κεφάλαιο.

Μέτρα που τα υπαγορεύει η στρατηγική της ΕΕ.

Και η νέα αντιλαϊκή επίθεση, που είναι στα σκαριά, τέτοια μέτρα περιλαμβάνει, για να σαρώσουν ότι έχει απομείνει στο λαϊκό εισόδημα, στην Κοινωνική Ασφαλιση, στα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Σημασία δεν έχει αν τα μέτρα αυτά θα επιστεγάσουν μια νέα συμφωνία κυβέρνησης - τρόικας ή θα τα πάρει μια νέα κυβέρνηση αύριο, αυτή που θα προκύψει μετά από τις εκλογές.

Γιατί πλέον όλα αυτά, που είναι απαιτήσεις των μονοπαλιακών ομίλων, έχουν τη σφραγίδα της ΕΕ, έχουν ήδη τεθεί στην ημερήσια διάταξη.

Σημασία για το λαό δεν μπορεί να έχει πότε και ποιος θα κληθεί να τα πάρει, αλλά πώς θα τα ματαιώσουμε, θα τα εμποδίσουμε.

Σημασία έχει πώς ο λαός θα κινητοποιηθεί για να μην επιτρέψει σε καμιά κυβέρνηση να προχωρήσει τη νέα επίθεση στο Ασφαλιστικό.

Που θα μετατρέψει την Κοινωνική Ασφαλιση και τη σύνταξη σε όνειρο θερινής νυκτός για τις νέες γενιές των εργαζομένων, που θα δουλεύουν και θα ζουν σε πολύ χειρότερες συνθήκες από αυτές των γονιών τους, ουσιαστικά ως τα βαθιά τους γεράματα για να πάρουν ένα επίδομα φτώχειας.

Κυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ έχουν υπογράψει συμφωνία με το ίδιο το σύστημα

Θέτουμε ορισμένα ερωτήματα:

- Ποιος υπαγορεύει αυτά τα μέτρα; Η εξυπηρέτηση απλά ενός χρέους που δε δημιούργησε ο λαός ή η μόνιμη απαίτηση των μονοπαλιών για μείωση του «εργατικού κόστους» και η απαλλαγή των επιχειρηματικών ομίλων από ασφαλιστικές εισφορές, που τελικά εξυπηρετεί τη δική τους μόνιμη ανάγκη για αύξηση των κερδών τους;

- Ποιος υπαγορεύει τα νέα διαρθρωτικά μέτρα, τις μεταρρυθμίσεις, που η κυβέρνηση λέει ότι «έπρεπε να τις κάνουμε ακόμα και αν δε μας τις ζητούσαν»;

Η συμφωνία με την τρόικα για το ύψος του λεγόμενου δημοσιονομικού κενού ή η στρατηγική της ΕΕ για την ανταγωνιστικότητα των μονοπαλιών της;

Η κλιμάκωση της επίθεσης είναι δεδομένη. Είτε έρθει τώρα ως προϋπόθεση για τη συμφωνία με τους δανειστές, που επιδιώκει η κυβέρνηση της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, τη «συμφωνία της επόμενης μέρας» όπως λέει ο πρωθυπουργός, είτε την καθυστερήσουν λίγο οι εκλογές και η κυβερνητική εναλλαγή.

Στο «διά ταύτα», μικρή σημασία έχει για το λαό που υποφέρει αν ΝΔ - ΠΑΣΟΚ υπογράψουν μια συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ ή αν ο ΣΥΡΙΖΑ αναγνωρίσει τη συγκεκριμένη συμφωνία ή υπογράψει μια νέα, αφού, όπως λέει, μια συμφωνία, ένα πρόγραμμα με αυτούς έτσι κι αλλιώς θα υπάρχει και με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ...

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ εδώ και χρόνια έχουν υπογράψει, στην αρχή ξεχωριστά και τώρα από κοινού, συμφωνία με το ίδιο το σύστημα. Κι αυτό είναι το πρώτο και μεγαλύτερο μνημόνιο που φέρνει μόνιμα βάσανα στο λαό.

Συμφωνία με το σύστημα υπογράφει και ο ΣΥΡΙΖΑ, που ολοκληρώνει τη μετάλλαξη του στον άλλο πόλο της αστικής διαχείρισης, τη γνωστή μας από παλιά σοσιαλδημοκρατία.

Κι αυτό το σύστημα δεν πάρει από γιατρεία, δε σώζεται με τα γιατροσόφια της μιας ή της άλλης διαχείρισης, που υποσχονται έξοδο από την κρίση και επιστροφή στην ανάκαμψη.

Οι υπαρκτές διαφορές της ΝΔ με τον ΣΥΡΙΖΑ αφορούν ακριβώς το μείγμα διαχείρισης, δηλαδή τον τρόπο για την επίτευξη της καπιταλιστικής ανάπτυξης, εξωραΐζοντας και οι δύο το αντιλαϊκό και ταξικό της περιεχόμενο.

Η ΝΔ ζητάει επιμήκυνση χρέους, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει μείωση του χρέους, χαλάρωση της αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας, πιο επεκτατική πολιτική, συμπόρευση με τη Γαλλία και την Ιταλία για μεγαλύτερη άσκηση πίεσης στη Γερμανία.

Την ίδια στιγμή όμως, και οι δύο κρύβουν από το λαό ότι η όποια ρύθμιση του χρέους και η χαλάρωση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, σε συμφωνία πάντα με τους εταίρους, ζητείται όχι για να ανακουφίστει ο λαός, αλλά για ν' αυξηθεί η κρατική στήριξη των επιχειρηματικών ομίλων.

Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ αποσιωπά το γεγονός ότι η πολιτική που εφαρμόζουν σήμερα ο Ολάντ στη Γαλλία και ο Ρέντσι στην Ιταλία, παρά τις διαφορές τους με τη Μέρκελ, περιλαμβάνει απελευθέρωση των απολύτεων, νέα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, φορολογική επιβάρυνση μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, κατέδάφιση ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Με όχι χωρίς λιτότητα, με επεκτατική ή πειριοριστική πολιτική, οι διαφορετικές συνταγές, τα διαφορετικά γιατροσόφια δε θα καταφέρουν να γιατρέψουν το σύστημα από τις κρίσεις του. Καμιά αλλαγή στο μείγμα διαχείρισης δεν μπορεί να ματαιώσει την εκδήλωση της κρίσης, ούτε να οδηγήσει σε καπιταλιστική ανάπτυξη προς όφελος του λαού.

Τα στοιχεία του ΟΟΣΑ είναι αποκαλυπτικά: Ανησυχία για την Ευρωζώνη, που στην πραγματικότητα είναι σε στασιμότητα.

Αντίστοιχη είναι η κατάσταση στην Ιαπωνία. Ακόμα και στις ΗΠΑ, που διατηρούν την πρώτη θέση στην παγκόσμια οικονομία, εί-

πού δεν αστειεύονται, προσπαθεί να αποσύσσει τη λαϊκή συναίνεση σε μια πολιτική που έχει ήδη χρεοκόπησε τον ίδιο το λαό.

Η κινδυνολογία και οι εκβιασμοί, οι παρανέσεις για σταθερότητα και ομαλότητα, δεν αφορούν μόνο την αντιπαράθεσή της με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κυρίως - κι αυτό πρωταρχικά τους ενδιαφέρει - το να αποσύσσουν την εκλογική λαϊκή συγκατάθεση και συναίνεση στην κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης, την υποταγή του λαού.

Η επόμενη μέρα που μπορεί να υποσχεθεί η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έχει τα ίδια μελάνι χρώματα με την προηγούμενη, αυτά της φτωχείας, της ανεργίας για την πλειοψηφία της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων.

Μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις θα παγώνονται, παλιά και νέα χαράτσια θα μονιμοποιούνται, περικοπές σε Υγεία, Παιδεία θα συνεχίζονται, μόνο και μόνο για να μην απειληθεί δήθεν η πορεία της χώρας, να μη γυρίσουμε πίσω στα ελλείμματα.

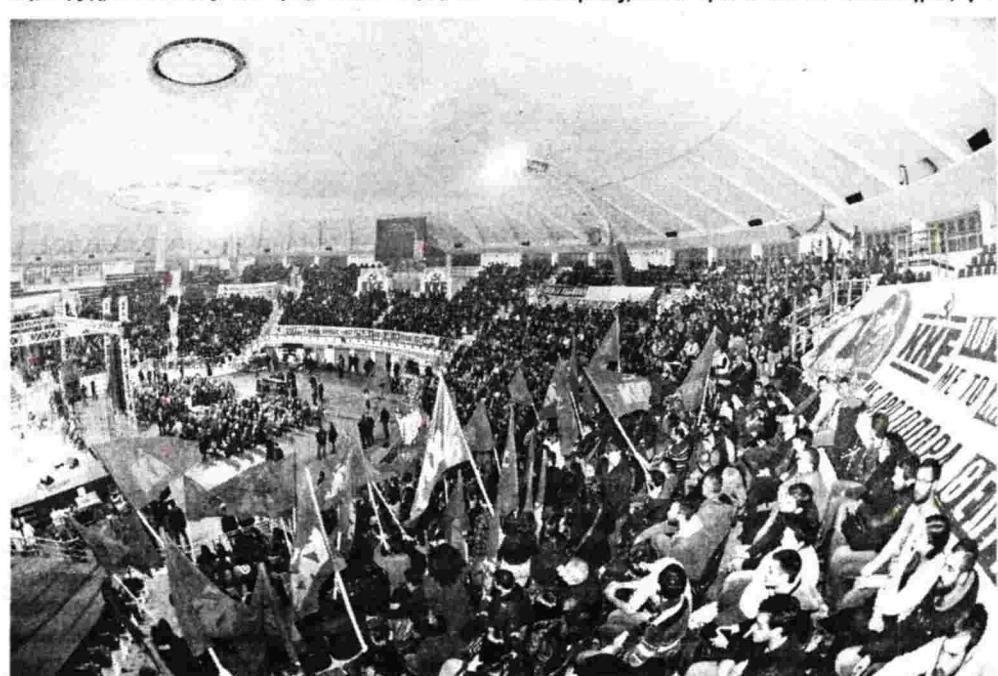
Η απάντηση στους εκβιασμούς και στην τρομοκρατία της κυβέρνησης δεν είναι οι εφησυχασμοί του ΣΥΡΙΖΑ ότι με μια άλλη διαπραγμάτευση η επόμενη μέρα μπορεί να είναι διαφορετική για το λαό.

Γιατί, αν δεν είναι για γέλια, είναι σίγουρα για κλάματα. Τι άλλο να πει κανείς όταν ακούει ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ «θα βαρέει τα νταούλια και οι αγορές θα χρεούν»;

Αυτονομούν την οικονομία από την πολιτική και ή δεν έχουν τι τους γίνεται αγνοώντας τους οικονομικούς νόμους της καπιταλιστικής αγοράς - πράγμα που δεν το πιστεύουμε - ή κοροϊδεύουν χοντρά το λαό. Είμαστε παραπάνω από βέβαιοι ότι το δεύτερο ισχεί... Γιατί δε φανταζόμαστε ότι στις επαφές που είχαν με εκπροσώπους των αγορών στο Σίτι του Λονδίνου, στο Κόμο της Ιταλίας και αλλού, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ τους μάθαιναν τα λαϊκά όργανα και τους δημοτικούς χορούς του τόπου μας.

Κατά τα άλλα, πορεύονται στις ράγες της ΕΕ, της ανάκαμψης της κερδοφορίας των ομίλων. Απλά. Ως συνήθως συμβαίνει με τέτοια κόμματα, ακριβώς ίδια, από διαφορετικές αφετηρίες, μπορούν να εγκλωβίζουν λαϊκές δυνάμεις στις μυλόπετρες του διπολισμού, κατά τα πρότυπα του παλιού γνωστού μας δικομματισμού.

Είναι καταραμένοι να βρίσκονται εγκλωβισμένοι, μέσα στη συνεχή πίεση της λαϊκής τους βάσης από τη μια, και από την άλλη του τι οι γηγεσίες τους επιδιώκουν προκειμένου να ενσωματώσουν ριζοσπαστικές δυνάμεις, να παροπλίσουν το κίνημα, για

Από τη μεγάλη συναυλία που ακολούθησε την ομιλία του Δ. Κουτσούμπα

να προχωρήσουν τους στρατηγικούς τους σχεδιασμούς, ως νέα κόμματα της αστικής διαχείρισης, στη θέση των προηγούμενων.

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώνει ότι θα συντηρήσει το αντεργατικό οικοδόμημα

Είναι παραπάνω από σίγουρο ότι διαβεβιώσεις για την εξασφάλιση σίγουρων κερδών παρείχαν στους εκπροσώπους των αγορών, των επενδυτών, δηλαδή των καπιταλιστών. Οτι το αντεργατικό οικοδόμημα, που με τόσο κόπο έχτισαν οι προηγούμενοι, θα παραμείνει ως έχει, πρόσφορο έδαφος για κερδοφόρες επενδύσεις.

Και μια πιθανή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δε θα το γκρεμίσει, αλλά θα το συντηρήσει κιόλας.

Κι αυτά δεν είναι απλά εικασίες ή κρυφά λόγια των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι τα φανερά γραπτά στο κυβερνητικό πρόγραμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, αυτό ακριβώς που ανακοίνωσε στη ΔΕΘ ο κ. Τσίπρας.

Ποιον αντεργατικό νόμο θα καταργήσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Ούτε αυτούς που ψηφίστηκαν προ μνημονίου, ούτε αυτούς που ψηφίστηκαν κατά τη διάρκεια του μνημονίου.

Μήπως θα επαναφέρει το 8ωρο, θα καταργήσει την εκ περιτροπής εργασία, τη μερική απασχόληση, το δουλεμπόριο των ενοικιαζόμενων εργαζομένων, τη μαθητεία, δηλαδή την απλήρωτη δουλειά για τους νέους;

Γιατί ακόμα κι αυτά τα 751 ευρώ, όταν η μερική απασχόληση ζει και βασιλεύει, είναι δώρον άδωρον.

Και καλά, το αντεργατικό οικοδόμημα είναι δύσκολο να γκρεμιστεί από τη μια μέρα στην άλητη, μας λένε...

Το λαϊκό εισόδημα, όμως, πότε θα αναπληρωθεί;

Πότε θα επιστρέψει ο 13ος και 14ος μισθός στους εργαζόμενους, η 13η και 14η σύνταξη στους συνταξιούχους;

Θα μας πουν: «Οταν το επιτρέψουν οι συνθήκες».

Μόνο που αυτά τα λέει η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και δεν είναι διαφορετικά από αυτά που άρχισαν να λένε το ένα μετά από το άλλο τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ: «Για τις δυσκολίες που θα έχει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ», η οποία «δε θα προχωρήσει σε μονομερείς ενέργειες», «για τη μεταβατική περίοδο που θα χρειαστεί»... «Για τις μνημονιακές πολιτικές που θα είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει αν δεν έχει αυτοδυναμία» και άλλα τέτοια, αρκετά για να κατα-

λάβει και ο πιο καλοπροαιρέτος αριστερός, προοδευτικός άνθρωπος σήμερα, που το πάει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Φυσικά, το πάει εκεί που το πήγαν και οι προηγούμενοι διαχειριστές της αντιλαϊκής πολιτικής, στην πρώτη ημέρα της στρατηγικής της ΕΕ, του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, που μόνο φτώχεια και ανεργία μπορεί να φέρει στους λαούς.

Και θα το συνεχίσει από και ακριβώς που το άφησε η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αφού αναγνωρίζει το χρέος.

Αναγνωρίζει, δηλαδή, ως υποχρέωση του λαού πως θα πληρώνει αυτός και τα παιδιά του ένα χρέος που δε δημιουργήσει ο ίδιος.

Υπόσχεται ακριβώς το ίδιο πράγμα που υπόσχεται η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ: Οτι, αν πάρει μπροστά η καπιταλιστική οικονομία, θα ωφεληθεί ο λαός.

Και οι δυο λένε ψέματα. Η καπιταλιστική ανάκαμψη θα πατήσει πάνω στα ερείπια των εργατικών - λαϊκών δικαιωμάτων, δε θα φέρει ανακούφιση από τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα, δε θα δώσει αξιοπρεπή δουλειά στα εκατομμύρια ανέργους.

Στις αποσκευές του για την κυβερνητική καρέκλα έχει και προίκα, τη στάση του στο εργατικό - λαϊκό κίνημα. Αυτήν την προίκα αξιοποιούσε τα προηγούμενα χρόνια το ΠΑΣΟΚ, κάθε φορά που η αστική τάξη τράβαγε διαφορετικό χαρτί στην τράπουλα της κυβερνητικής εναλλαγής.

Και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που έχουν μετακομίσει στο ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν καλά πώς χωρίς τέτοια καλή προίκα - δηλαδή τη διάλυση, το τσάκισμα του κινήματος - γάμος δε γίνεται.

Και η αλήθεια είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ κόπιασε πολύ γι' αυτό, διαθέτοντας όλες της δυνάμεις για τη πιωαγύρισμα του λαϊκού κινήματος, που η ανατροπή του θα έφτανε μέχρι τις κυβερνητικές καρέκλες.

Οχι μόνο δεν αξιοποίησε, δυόμισι χρόνια τώρα, το υψηλό ποσοστό του 27% που του έδωσε ο ελληνικός λαός για να δυναμώσει τη λαϊκή κινητοποίηση, αλλά καλλιέργησε τη λογική της αναμονής, της ανάθεσης, περιορίζοντας τη λαϊκή παρέμβαση στη μελλοντική συμμετοχή μόνο σε κάποιες εκλογές.

Απόρριψη της αντιλαϊκής στρατηγικής, όχι ανάθεσή της σε μια άλλη κυβέρνηση

Και από δω, από τη Θεσσαλονίκη, σήμερα που οι διαδικασίες για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας μπορεί να φέρουν ισώς πιο κοντά τις εκλογές, θέλουμε να απευθυνθούμε στους εργαζόμενους, στους ανέργους, στους αυτοαπασχολούμενους,

τους αγρότες, τους νέους και τις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων, να στηρίξουν αποφασιστικά και να δυναμώσουν εκλογικά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Γιατί την επόμενη μέρα, όποια κι αν είναι νέα κυβέρνηση, θα είναι εδώ και θα συνεχίζουν να ματώνουν το λαό η ΕΕ και τα «μνημόνια διαρκείας», οι εφαρμοστικοί νόμοι, τα παλιά και νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Θα είναι εδώ το δυσβάσταχτο χρέος, το οποίο αναγνωρίζουν και οι σημερινοί κυβερνώντες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και οι επίδοξοι κυβερνώντες του ΣΥΡΙΖΑ, καλώντας το λαό, που δεν ευθύνεται για τη δημιουργία του, να το πηγάδωσει.

Θα είναι εδώ πάνω απ' όλα το κεφάλαιο, τα μονοπώλια, που έχουν στα χέρια τους τα κλειδιά της οικονομίας, την πραγματική εξουσία, και θα ζητούν και στη φάση της ανάκαμψης ακόμη περισσότερα προνόμια, σε βάρος πάντα του λαού. Γ' αυτό και την επόμενη μέρα χρειαζόμαστε ένα δυνατό ΚΚΕ στο λαό και τη Βουλή.

Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα σε όσους σκέφτονται ότι η κατάσταση δεν πάει άλλο. Το δικαίο αίτημα «να φύγουν αυτοί» θα πρέπει να οδηγήσει σε απόρριψη της στρατηγικής της κυβέρνησης κι όχι να αναθέσουμε σε κάποια άλλη κυβέρνηση να εφαρμόσει παρόμιο στρατηγική.

Ας σκεφτεί ο καθένας και τη καθεμιά. Τα προηγούμενα χρόνια άλλαξαν κυβερνήσεις με πρωθυπουργούς εναλλάξ τον Σημίτη, τον Καραμανλή, τον Παπανδρέου, τον Παπαδήμο, επειδή ήταν οι χειρότερες που έχει γνωρίσει ο λαός και ο τόπος.

Τι άλλαξ ήμως για το λαό; Όσο η χώρα παραμένει εγκλωβισμένη στα δεσμά της ΕΕ και αυτού του δρόμου ανάπτυξης, που έχει φάει τα ψωμιά του και δεν μπορεί να δώσει τίποτε ελπίδοφόρο πλέον, προέκυψαν και θα προκύψουν και άλλες, «χειρότερες» κυβερνήσεις.

Απευθυνόμαστε σε όσους νιώθουν ριζοσπάστες, αριστορούς, προοδευτικούς. Στο λαϊκό κόσμο που έχει γνώση και μνήμη, που έχει πάρει μέρος στους αγώνες και που χτες ήταν στο ΠΑΣΟΚ, στη ΝΔ, σε άλλα κόμματα, και σήμερα είναι στο ΣΥΡΙΖΑ, είτε προσβλέπει σ' αυτόν με βαριά καρδιά και λίγες ελπίδες.

Σήμερα μπορούν να δουν πιο καθαρά ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, με τα διαπιστευτήρια που δίνει στο κεφάλαιο και τους διάφορους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, κόβει κάθε δεσμό με την ιστορία του λαϊκού κινήματος, τις αγωνιστικές παραδόσεις του λαού μας. Ολος και ποι χρήγορα παίρνει τη θέση - σε χειρότερη, μάλιστα, σύγχρονη εκδοχή - της ασοιαλδημοκρατίας.

Το ΚΚΕ είναι ο μόνος γνήσιος αντίπαλος στα μονοπώλια και τα μνημόνια διαρκείας της ΕΕ

Απευθυνόμαστε και σε όσους δε συμφωνούν σ' όλα με το ΚΚΕ ή επιφυλάσσονται ακόμη για κάποιες θέσεις του.

Κατανοούν, όμως, ότι το ΚΚΕ αποτελεί το αποκούμπι, σταθερή αξία για το λαό.

Είδαν με την ίδια τους την πείρα ότι το αδυνάτισμα του ΚΚΕ τα προηγούμενα χρόνια, όχι μόνο δε βοήθησε στο ελάχιστο το λαό, αλλά οδήγησε το κίνημα σε μεγάλη υποχώρηση.

Κυβερνητή θα υπάρξει μετά από την κάλπη. Άλλωστε υπάρχουν έτοιμοι από καιρό κάποιοι να συνδράμουν την πείρα.

Για το λαό μας όμως, αυτό που πρώτα απ' όλα μετράει